

skal villigt erkende, at det er heldigt og nødvendigt, at der træffes saadanne Bestemmelser med Hensyn til Produktionen af vort Smør, at vi sikre dettes Renommé, det er det, det gælder om. Naar man ser paa det foreliggende Forslag, er der Bestemmelser, som ere nødvendige, men der er ogsaa Bestemmelser, som ere ganske overflødige, og som jeg vil protestere imod. §§ 2 og 3 kan jeg give min fulde Tilslutning, thi det er sikkert nødvendigt at forbyde Udførsel af Smør, som indeholder over 16 pCt. Vand, eftersom det er et Faktum, at der er udført og bliver udført Smør til England, som indeholder over 16 pCt. Vand, siden der er kommet en engelsk Lov herom. Hvis der ikke sættes en Stopper herfor, vil vort Renommé blive ødelagt. Ligeledes vil det ogsaa forhindre, at enkelte Mejerier herhjemme med Forsæt producere Smør, som indeholder for meget Vand; det maa ikke forhandles her i Landet til samme Pris som en bedre Kvalitet. Efter Bestemmelsen i § 2 kan et Mejeri, som undtagelsesvis ved et Uheld har faaet lavet Smør med for høj Vandprocent, sælge det uden Lurmærke til en lavere Pris; der er saaledes en Udvej til at komme af med det. I § 6 finder jeg en meget fornuftig Forandring i den mærkelige Bestemmelse i den nugældende Lov, at Smør til Leverandørerne skal mærkes med Lurmærket. Det er en meget uheldig Bestemmelse, thi det er selvfølgelig ganske meningsløst, at Mejeriernes egne Andels-havere ikke maa spise deres eget Smør, uden at det først er pakket ind i Lurmærkepapir.

Saa komme vi til disse Kontrolører. Ja, de ere meget mærkelige og efter de faldne Udtalelser ere ogsaa alle Landbo-repræsentanter her i Tinget mod, at vi faa disse Kontrolører, thi vi kunne straks se, at de ingen Nytte ere til. Der nævnes foreløbig 10 Kontrolører, men hvad er disse 10, naar de skulle undersøge 1,400 Mejerier? Det er ingen effektiv Kontrol, for sætte vi, at disse 10 Kontrolører rejse 300 Dage, kunne de besøge eller lad mig sige hjemsøge hvert Mejeri godt to Gange om Aaret. Det er ingen Kontrol, der er noget værd. Men selv om der bliver 24 Kontrolører, saa er det ikke meget værd alligevel. Nej, den Slags Embeder skulle

vi Landmænd ikke være med til at oprette, lad os hellere sætte Mulkterne højere i Gentagelsestilfælde. En Tillidsmand for hvert Mejeri kan maaske være godt nok, men at disse Tillidsmænd skulle have Ret til at tage Prøver af Mælk, der er ude hos Leverandørerne, synes jeg ikke om, thi Prøverne maa absolut tages paa Mejerierne ikke udenfor Mejerierne. I det hele taget synes jeg, at der bliver alt for megen Inspiceren og Kontrol og Mistænklig-gørelse, saa jeg synes, at det kunde nærmest skade os i Udlandets Øjne.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til Overvejelse i Udvalg.

N. Jensen: Da det væsentligste af det, jeg vilde fremføre angaaende dette Forslag, allerede er udtalt, skal jeg af Hensyn til det sene Tidspunkt frafalde Ordet.

Keiser-Nielsen: Jeg har kun et Par enkelte Ting, som jeg ikke synes, at nogen af de andre Talere har nævnt, og som jeg synes bør bemærkes angaaende dette Lovforslag. Der har været Tale en Del om Pasteurisering af Valle, og der har været gjort opmærksom paa, at i de Egne, hvor man særlig havde Ostelavning, viste det sig ved Svineslagterierne, at Valle ikke særlig frembragte Tuberkulose. Jeg finder derfor, at man i hvert Tilfælde ikke burde gaa til Pasteurisering af Valle, der jo sikkert vil blive kostbar, før der virkelig er sket videnskabelig Undersøgelse af dette Forhold. Jeg henstiller derfor til Udvalget, om man ikke vilde undersøge dette først.

Med Hensyn til Mælkeaffald vil jeg henstille til Udvalget, at man faar noget sat ind i Loven om, at dette Mælkeaffald kan faa Lov at gaa i Kloakken. Jeg tror, at det i Virkeligheden er det, der skaffer os mest Tuberkulose.

Saa er der en enkelt lille Ting, jeg synes, der bør gøres opmærksom paa. Det er de ret strenge Straffebestemmelser, der ere satte. Jeg finder, at det er rimeligt, at der er streng Straf for Overtrædelse af disse Lovbestemmelser. Men naar der f. Eks. sættes saadan en streng Straf, at